

29 (184). ԱՇԽԱՏԱՆԻ ՎԵՌՋ

Աւլետրան ըսեր է՝ աշխարհի վեռջ ուտի գա. գիշեր-ցերեկ անձրև
թափի, ջրհեղեղ չենա ծածկե զաշխար, հրեղեն քամին փչե, զսար
ոռ ձոր հալե, հավասարցու, արև, լուսնակն ու աստղեր թափին դե-
տին, ջրեր ցամքին, ազգ ու ազգեր աջուջ-մաջուջներ¹ դառնան,
հմալ պզտիկ՝ օր յոթ հոգի մեկ օսպի կոթի տակ տեղավորվին,
խալար ուտի ծածկե զաշխար—հուր հավիաննից:

¹ Առասպելական սերունդ (Մ. Բ.):

